

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/165/2016
Identifikačné číslo spisu:	8106217690
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8106217690.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ H. W., bytom R., 2/ N. C. bytom M., 3/ I. C., bytom I., 4a/ U. F., bytom Q., 4b/ I. F., bytom C. 4c/ Z. F., bytom Q., 4d/ V. Y., bytom G., 5/ R. Y., bytom U., 6a/ B. Y., bytom H., 6b/ PaedDr. N. Y., bytom H., 6c/ V. D. bytom I., 6d/ D. Y., bytom G., 7/ I. Y., bytom J., 8/ U. K., bytom W., žalobcovia 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/, 8/ zastúpení JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom, so sídlom Hlavná 19, 080 01 Prešov, proti žalovanému Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 45, Bratislava, IČO: 35 919 001, zastúpený JUDr. Renátou Barbušovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 13, P.O.BOX 154, 810 00 Bratislava 1, o určenie rozsahu dedičstva, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 13 C 204/2006, o dovolaní žalobcov 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 29. októbra 2015 sp.zn. 18 Co 158/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1/ Okresný súd Prešov uznesením z 13. januára 2015 č.k. 13 C 204/2015-971 uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi 1/ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 3.253,94 Eur a iných trov konania vo výške 91,90 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu žalobcu 1/, žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi 2/ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 3.253,94 Eur a iných trov konania vo výške 91,90 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu žalobcu 2/, žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi 3/ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 3.253,94 Eur a iných trov konania vo výške 91,90 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu žalobcu 3/, žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi 4/ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 3.253,94 Eur a iných trov konania vo výške 91,90 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu žalobcu 4/, žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi 5/ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 3.253,94 Eur a iných trov konania vo výške 91,90 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu žalobcu 5/, žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi 6/ trovy konania

pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 3.253,94 Eur a iných trov konania vo výške 91,90 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu žalobcu 6/, žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi 7/ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 3.253,94 Eur a iných trov konania vo výške 91,90 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu žalobcu 7/, žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi 8/ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 3.253,94 Eur a iných trov konania vo výške 91,90 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu žalobcu 8/.

2/ Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcov a žalovaného uznesením z 29. októbra 2015 sp.zn. 18 Co 158/2015 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3/ Proti uzneseniu odvolacieho súdu v celom rozsahu podali dovolanie žalobcovia 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/. Namietali odňatie im možnosti konať pred súdom z dôvodu, že uznesenie odvolacieho súdu je zmätočné a nepreskúmateľné.

4/ Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcov 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ ako neprípustné v zmysle ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol, alternatívne, ak bude dovolanie považovať za prípustné, aby toto v zmysle ust. § 243b ods. 1 O.s.p. ako nedôvodné zamietol. Tiež navrhol, aby mu priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5/ Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že dovolanie podali (na súde prvej inštancie 11. januára 2016), t. j. včas žalobcovia 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ (§ 470 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.) posudzoval jeho prípustnosť podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) účinného do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 2 C.s.p.). Bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6/ V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu o náhrade trov konania (od 1. júla 2016 trovy konania), t.j. uzneseniu, voči ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

7/ Prípustnosť dovolania žalobcov 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ nemožno vyvodíť ani z § 237 ods. 1 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

8/ Žalobcovia 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ vyvodzovali procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné.

9/ Pokiaľ žalobcovia 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ namietali, že uznesenie súdu nie je dostatočne odôvodnené, teda že je nepreskúmateľné, dovolací súd uvádza, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť predmetnej právnej vety. Žalobcovia 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ teda nedôvodne argumentujú, že uznesenie odvolacieho súdu je neodôvodnené. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že dovolací súd (nerozhodol) a neodôvodnil svoje uznesenie podľa predstáv žalobcov 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/.

10/ Žalobcovia 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) videli aj v tom, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny. Dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nešlo o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012).

11/ Súd nebol viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nebol povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky stranou navrhované dôkazy alebo vykonával iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladal prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., lebo týmto postupom súd neodňal strane možnosť konať pred súdom (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999).

12/ Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nebolo vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotil niektorý z vykonaných dôkazov, mohlo byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladala prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (pozri tiež uznesenia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

13/ Žalobcovia 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ uplatnili aj dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) v dovolaní, ktoré nebolo procesne prípustné, nemohol by dovolací súd podrobiť napadnuté uznesenie posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (pozri § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016), samo nesprávne právne posúdenie vecí ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. To isté sa týkalo aj tzv. inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016).

14/ Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcov 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. a ani podľa § 237 ods. 1 O.s.p. prípustné. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov 2/, 3/, 4a/, 4b/, 4c/, 4d/, 5/, 6a/, 6b/, 6c/, 6d/, 7/ a 8/ proti uzneseniu krajského súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ako dovolanie smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

15/ Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.